

prima instanță – C. Ursachi
instanța de apel – V. Pruteanu, An. Gavriliță, L. Popova

ÎNCHEIERE

29 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Svetlana Filincova
Maria Ghervas
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de către avocatul Lilian Osoian în interesele întreprinderii individuale ”Vladimir V. Osoian” și a lui Matachi Serghei, executor judecătoresc,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Lilian Osoian în interesele întreprinderii individuale ”Vladimir V. Osoian” împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Matachi Serghei privind repararea prejudiciului cauzat ca urmare a încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 prin care s-a respins ca neîntemeiate apelurile declarate de întreprinderea individuală ”Vladimir V. Osoianu”, Ministerul Justiției și a executorului judecătoresc Matachi Serghei,

c o n s t a t ă :

La 11 septembrie 2015 avocatul Osoian Lilian în interesele întreprinderii individuale ”Vladimir V. Osoian” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției a Republicii Moldova prin care a solicitat constatarea faptului de violare a drepturilor reclamantului întreprinderea individuală ”Vladimir V. Osoian” prevăzute la art. 6, 13 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale și art. 1 al Protocolului Adițional la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale de către statul Republica Moldova, obligarea Ministerului Justiției, Ministerului Finanțelor al Republicii Moldova de a recupera prejudiciul moral suportat pentru neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile, încasarea în beneficiul reclamantului a 80 000 de lei moldovenești și a prejudiciului material în mărime de 29 717 de lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a menționat că, la 13 februarie 2013 a fost prezentat spre executare titlul executoriu nr. 2-156/2011 emis de Judecătoria Fălești, prin care s-a dispus încasarea din contul Luciei Nagherneac în beneficiul

întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" a prejudiciului material în mărime de 29 717 de lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Matachi Serghei din 10 august 2015 titlul executoriu a fost restituit creditorului fără executare.

Hotărîrea judecătorească nu a fost executată, iar măsurile întreprinse de Uniunea Executorilor Judecătorești sunt ineficiente. Se târăgănează executarea hotărîrii judecătorești.

Conform practicii judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului hotărîrea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei. În acest sens, se aduc îngerințe în drepturile întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoianu" prevăzute de art. 6 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului, care declară, că fiecare persoană are dreptul la protejarea drepturilor sale civile de către o instanță independentă, care se va pronunța referitor la drepturile sale cu caracter civil. Odată ce o hotărîre de judecată nu va fi executată are loc încălcarea art. 6 al Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului.

Astfel, reclamantul a pretins că prin neexecutarea ulterioară a hotărîrii în favoarea sa va încălca dreptul lor garantat de art. 6 para. 1 al Convenției.

În acest sens, au relevat că potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, art. 6.1 din Convenție asigură oricărei persoane dreptul de a înainta orice pretenție cu privire drepturile și obligațiile sale cu caracter civil în fața unei instanțe judecătorești sau tribunal, în acest fel el cuprinde dreptul la o instanță, din care dreptul de acces, adică dreptul de a institui proceduri în fața instanța instanțelor judecătorești în litigii civile, constituie un aspect. Totuși, acest drept ar fi iluzoriu dacă sistemul de drept al unui stat contractant ar permite ca o hotărîre judecătorească irevocabilă și obligatorie să rămână neexecutată în detrimentul unei părți. Ar fi de neconceput ca articolul 6 para. 1 să descrie în detaliu garanțiile procedurale oferite părților aflate în litigiu – proceduri care nu sunt echitabile, publice și prompte – fără a proteja executarea hotărîrilor judecătorești, a interpreta art. 6 ca referindu-se în exclusivitate la accesul la o instanță și îndeplinirea procedurilor ar putea duce la situații incompatibile cu principiu preeminenței dreptului, pe care statele contractante și-au asumat angajamentul să-l respecte atunci când au ratificat Convenția. Executarea unei hotărîri pronunțate de orice instanță trebuie, prin urmare, privită ca o parte integrantă a procesului în sensul art. 6 din CEDO.

De asemenea, reclamantul a mai invocat că o autoritate de stat nu poate să invoce lipsa fondurilor, ori altfel de motive, ca scuză pentru neexecutarea unei hotărîrilor judecătorești. La fel și pronunțarea unei hotărîri care se cunoaște cu certitudine că va fi executată. Firește, o întârziere în executarea unei hotărîri ar putea fi justificată de circumstanțe speciale. Dar întârzierea nu poate fi astfel, încît să prejudicieze esența dreptului protejat de art. 6.1. al Convenției.

Totodată, au conchis că prin omisiunea timp de mai mulți ani de a lua măsurile necesare pentru executarea hotărîrilor judecătorești irevocabile în această cauză, autoritățile moldovenești ar putea priva prevederile art. 6.1. al Convenției de toate efectele benefice.

Cu referire la pretinsa violare a art. 1 Protocolul 1 al Convenției europene pentru drepturile omului au relevat că, datorită eventualei neexecutări a hotărîrii în

favoarea sa, el nu poate beneficia de bunurile sale și, astfel, dreptul său la protecția proprietății garantate de art. 1 al Protocolului nr. 1 al Convenției este încălcat.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că, o pretenție poate constitui un bun în sensul art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției, dacă ea este suficient de certă pentru a fi executorie.

Hotărîrea Judecătorei Fălești, devenind irevocabilă și executorie, reclamantul nu a putut obține executarea acesteia imediat după ce a devenit executorie. Aceasta constituie o ingerință în dreptul său la respectarea bunurilor sale, așa precum este prevăzut în prima propoziției a primului paragraf al articolului 1 Protocolul 1 al Convenției. Prin neexecutarea Hotărîrii Judecătorei Fălești, autoritățile naționale împiedică reclamantul, care în mod rezonabil, se așteaptă de a obține respectarea drepturilor sale.

Suplimentar a indicat că, reclamantul nu dispune de un mecanism eficient de a grăbi executarea hotărîrii judecătorești de către autoritățile Republicii Moldova, astfel încălcându-i-se dreptul la un recurs efectiv, prevăzut de art. 13 al Convenției.

La 27 octombrie 2015, reprezentantul Ministerului Justiției, Fetescu Andrian a solicitat atragerea în calitate de intervenient accesorie a executorului judecătoresc Matachi Sergiu (f.d. 21).

Prin încheierea din 02 noiembrie 2015 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a admis cererea și a introdus în proces în calitate de intervenient accesoriu executorul judecătoresc Matachi Sergiu (f.d. 64).

Prin hotărîrea din 02 decembrie 2015 Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de întreprinderea individuală "Vladimir V. Osoian" către Ministerul Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Matachi Serghei cu privire la repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, a constatat violarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, stabilit de art. 6 al Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului, a încasat din bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" cu titlul de prejudiciu moral suma în mărime de 15 000 lei, în rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate (f.d. 93).

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, Ministerul Justiției, la 04 decembrie 2015, a depus cerere de apel prin care a solicitat, casarea hotărîrii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Matachi Serghei privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă integrală, modificarea hotărîrii Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 03 decembrie 2015 în sensul diminuării sumei acordate (f.d. 98).

Nefiind de acord cu hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, avocatul Lilian Osoian în interesele întreprinderii individuale "Osoian V. Vladimir", la 28 decembrie 2015, a depus cerere de apel prin care a

solicitat modificarea hotărîrii instanței de fond cu emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii (f.d. 110,111).

Nefiind deacord cu hotărîrea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, executorul judecătoresc Serghei Matachi, la 22 ianuarie 2016, a depus cerere de apel prin care a solicitat repunerea în termenul de depunere a apelului, casarea hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2015, emisă în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Matachi Serghei, executor judecătoresc privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, cu emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea reclamantului să fie respinsă integrală (f.d. 126, 127).

Prin încheierea din 30 martie 2016 Curtea de Apel Chișinău a repus în termenul prevăzut de lege, cererea de apel declarată de executorul judecătoresc Matachi Serghei (f.d.146).

La 13 aprilie 2016 executorul judecătoresc, Matachi Serghei a depus cerere de modificare a cerințelor din apel prin care a solicitat casarea hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2015 emisă în cauza civilă, intentată la cererea întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu Matachi Serghei privind repararea prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță (f.d. 159).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 s-au respins ca neîntemeiate apelurile declarate de întreprinderea individuală "Vladimir V. Osoian", Ministerul Justiției și executorul judecătoresc Matachi Serghei, și s-a menținut hotărîrea judecătoriei Buiucani, mun. Buiucani din 02 decembrie 2015 (f.d. 165).

La 04 mai 2016 avocatul Lilian Osoian în interesele întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" a depus cerere de recurs prin care a solicitat admiterea recursului, modificarea hotărîrii instanței de fond și de apel cu emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, întreprinderea individuală "Vladimir V. Osoian" s-a adresat în Judecătoria Buiucani cu cerere de chemare în judecată către Ministerul Justiției al Republicii Moldova invocînd, că la 13 februarie 2013, a fost prezentat spre executare Titlul executoriu nr. 2-156/2011 emis de Judecătoria Fălești, prin care s-a dispus încasarea din contul Luciei Nagherneac în beneficiul întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" a prejudiciului material în mărime de 29 717 lei.

Prin încheierea executorului judecătoresc Matachi Serghei din 10 august 2015 titlul executoriu a fost restituit creditorului fără executare.

Astfel, hotărîrea judecătorească nu a fost executată, iar măsurile întreprinse de Uniunea Executorilor Judecătorești sunt ineficiente. Se târăgănează executarea hotărîrii judecătorești.

Conform practicii judiciare a Curții Europene pentru Drepturile Omului hotărîrea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei. A solicitat reparea repararea prejudiciului material și moral.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani din 02 decembrie 2015 acțiunea a fost admisă parțial. Această hotărîre a fost menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016.

Respectiv consideră că, hotărîrile instanței de fond cît și de apel pot fi modificate prin decizia de admitere a acțiunii integrale.

Atît instanța de fond cît și instanța de apel urmă să se expună și referitor la aprecierea prejudiciului material care conform art. 5 din Legea nr. 87 în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată. La constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorei, instanța de judecată poate decide că simpla constatare a încălcării dreptului reprezintă prin sine o satisfacție echitabilă pentru judecarea prejudiciului moral.

La aprecierea prejudiciilor materiale se va lua în calcul perioada reală de neexecutare și calculul sumelor cu titlul de prejudiciu material se va distinge în două capete – prejudiciu material real și penalități calculate prin prisma prevederilor Codului civil. Sarcina probării prejudiciului material și a penalităților de obicei, cade pe seama reclamantului.

Statul trebuie să-și organizeze un sistem de executare care să asigure o executare efectivă. În acest sens, Curtea nu este chemată să examineze faptul dacă ordinea juridică internă a statului poate să asigure executarea hotărîrilor pronunțate de către instanțele judecătorești. Fiecare stat trebuie să asigure funcționarea unor instrumente juridice care să fie adecvate și suficiente pentru a asigura executarea obligațiilor pozitive care revin statului. Unica sarcină a Curții este de a examina dacă măsurile aplicate de către autoritățile moldovenești în această cauză au fost adecvate și suficiente. În cauze ca aceasta, în care se cer acțiuni de la un debitor persoana privată, statul, în calitate de posesor al forței publice, trebuie să acționeze diligent pentru a asista creditorul în executarea hotărîrii judecătorești.

De asemenea, au invocat că, executarea unei hotărîri judecătorești trebuie privită ca o parte integrantă a procesului în sensul art. 6, dar însă aceasta nu înseamnă că un stat poate fi găsit responsabil de neexecutarea unei hotărîri judecătorești din cauza insolvabilității debitorului. Totuși atunci cînd autoritățile sunt obligate să acționeze pentru neexecutarea unei hotărîri judecătorești și nu o fac, inacțiunea lor poate angaja responsabilitatea statului în temeiul art. 6 para. 1 al Convenției.

Subsecvent, a invocat că, statul poate răspunde pentru o datorie neexecutată de către un privat dacă nu au depus o deligență întru asigurarea executării. În acest sens, Curtea a constatat că, potrivit practicii sale, nerecuperarea unei datorii, din cauză că debitorul nu posedă bunuri, nu poate fi imputată statului pîrît, decît și în măsura în care această omisiune este imputabilă autorităților naționale. Prin urmare, în cauza Palacik împotriva Slovaciei, Curtea a constatat că, problema nu era în lipsa de bunuri a debitorului, deoarece V., dispunea de un imobil care putea fi folosit pentru executarea hotărîrii. Întrădevăr, atunci cînd executorul a decis să întreprindă acțiuni

concrete în vederea executării hotărîrii, el a putut să o facă. Guvernul nu a explicat omisiunea autorităților de a întreprinde asemenea acțiuni mai devreme.

Totodată, recurentul a invocat că, în cauza Prodan împotriva Moldovei, Curtea a constatat că, o violare impune statului respondent o obligație legală de a pune capăt violării și a repara consecințele acesteia, în așa mod, încît să restabilească pe cît e posibil situația existentă înaintea de violarea nu ar putea fi avut loc.

A mai invocat recurentul că, neexecutarea impune compensarea valorii hotărîrii neexecutate și a pierderilor. În lumina constatărilor, potrivit cărora autoritățile nu au întreprins măsuri necesare pentru a asigura executarea hotărîrii judecătorești pronunțate în favoarea reclamantei, precum și faptul că hotărîrea nu a fost executată în întregime nici pînă în prezent, Curtea constată că, reclamanta mai este în drept să recupereze datoria existentă în baza hotărîrii judecătorești naționale. De asemenea, Curtea consideră că, reclamantul trebuia să-i fi fost cauzat un prejudiciu material ca rezultat al neexecutării hotărîrii judecătorești.

Cu referire la prejudiciul moral a conchis că în cazul dat întreprinderea individuală "Vladimir V. Osoianu" se încadrează emitent în cazurile descrise mai sus. Din aceste considerente cere să fie reparat integral prejudiciul material, moral și cheltuielile de judecată. Prejudiciul moral a solicitat a fi încadrat în limitele rezonabile, conform practicii bine stabilite pentru o perioadă de 3 ani și 9 luni de neexecutare a hotărîrii judecătorești.

Analizînd jurisprudența Curții în cazurile de neexecutare, putem constata că, mărimea acesteia este de aproximativ 600 euro pentru 12 luni de întârziere. În ceea ce privește cheltuielile de judecată în cazurile moldovenești de neexecutare, Curtea acorda sume cuprinse între 300 și 1000 euro pe caz avocatului pentru reprezentare.

Hotărîrea Judecătoriei Fălești, din 10 octombrie 2011 nu se execută o perioadă de 3 ani și 9 luni. Hotărîrea judecătorească nu este executată. Dat fiind experiența Curții, recurentul urmează să primească o satisfacție echitabilă în sumă de 2100 euro.

La 10 iunie 2016 executorul judecătorec Matachi Serghei a depus cerere de recurs prin care a solicitat casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016 și hotărîrii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2015 cu trimiterea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea cererii de recurs a indicat că conform art. 386 alin. (1) lit. d) din Codul de procedură civilă hotărîrea primei instanțe se casează sau se modifică de instanța de apel dacă normele de drept material sau normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Potrivit art. 388 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă hotărîrea primei instanțe urmează a fi casată independent de argumentele cererii de apel, dacă pricina a fost judecată de instanță în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Consideră decizia Curții de Apel Chișinău neîntemeiată și ilegală, deoarece instanța eronat a interpretat și aplicat normele de drept procesual în materia citării participanților la proces.

Mai mult ca atît, instanța eronat a apreciat că, la materialele pricinii era anexat raportul executorului judecătorec, Matachi Serghei, pe baza căruia reprezentantul statului Ministerul Justiției și-a formulat poziția vizavi de pretențiile reclamantului, ori

din momentul atragerii în proces a executorului judecătoresc ca intervenient accesoriu, urmează să-i fie asigurate toate garanțiile procesuale vizavi de citare în proces și expunerea poziției asupra celor invocate de către participanți.

De asemenea, instanța de apel menționează că, despre ședințele de judecată executorul judecătoresc a fost înștiințat prin telefonograme. Ori constatarea instanței vine în contradicție cu normele de drept procedural cu privire la comunicarea actelor de procedură prevăzute la capitolul VII Cod de procedură civilă. Telefonograma nefiind un mijloc prevăzut de cod, care să asigure transmiterea textului cuprins în act și confirmarea primirii lui.

Prin recomandarea Curții Supreme de Justiție nr. 54 din 12 iulie 2013 s-a menționat că participanții la proces, martorii, experții, specialiștii și interpreții se înștiințează prin citație privitor la locul, data și ora ședinței de judecată sau la locul, data și ora ședinței. Mai mult ca atât, executorul judecătoresc la data ședinței de judecată nu a putut solicita prin reprezentant amânarea ședinței, ulterior fiind nevoit să solicite repunerea în termen pentru efectuarea actelor procedurale.

Conform art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Potrivit art. 432 alin. (3) lit. b) Cod de procedură civilă, pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată.

Potrivit hotărârii Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 11 noiembrie 2013, punctul 23 lit. b), o pricină se va considera judecată în absența unui participant la proces, căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată în următoarele cazuri – în dosar lipsesc probele care confirmă transmiterea prin mijloace legale și primirea citației de către participant.

În legătură cu faptul că, la ședința instanței de fond nu a fost prezent deoarece nu a fost înștiințat legal despre data, locul și ora ședinței de judecată, nu a avut posibilitatea de a-și expune poziția și de a se apăra, astfel fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil.

În asemenea circumstanțe a fost încălcat dreptul la apărare, principiul contradictorialității și egalității, fiind privat de posibilitatea de a-și argumenta și dovedi poziția în proces, de a-și expune poziția asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu pricina dedusă judecării și de a-și expune argumentat punctul de vedere referitor la acțiunea înaintată.

La 28 iunie 2016 avocatul Lilian Osoian în interesele întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" a depus referință la cererea de recurs depusă de intervenientul accesoriu, executorul judecătoresc Matachi Serghei și a solicitat respingerea acesteia ca neîntemeiată.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 13 aprilie 2016.

Potrivit scrisorii nr. 18564 din 25 aprilie 2016 (f.d.174) copia deciziei a fost expediată la 25 aprilie 2016, însă la materialele cauzei nu este dovada recepționării acesteia de către părți.

Cererea de recurs a fost depusă de avocatul Lilian Osoian în interesele întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" la 04 mai 2016, iar de către executorul judecătoresc Matachi Serghei cerere de recurs a fost depusă la 10 iunie 2016 respectiv, recursurile se consideră depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra cărora instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de

apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurentului privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că aceste argumentul al recurentului poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de avocatul Lilian Osoian în interesele întreprinderii individuale "Osoian V. Vladimir" și executorul judecătoresc Matachi Serghei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de către avocatul Lilian Osoian în interesele întreprinderii individuale "Vladimir V. Osoian" și executorul judecătoresc Matachi Serghei se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Svetlana Filincova

judecători

Maria Ghervas

Dumitru Mardari